

nævnte, nedsat en arbejdsgruppe om alternative drivmidler som biobrændstoffer, naturgas og brint i transportsektoren. Og som hr. Martin Lidegaard så kan høre nu, skal den inden udgangen af 2006 bl.a. fremlægge forslag til styrkelse af teknologiudviklingen, undersøge muligheden for omkostningseffektiv anvendelse og udarbejde oplæg til en foreløbig fastsættelse af Danmarks vejledende biobrændstofmål ved udgangen af 2010 i henhold til EU's brændstofmål. Og på finansloven for 2006 er der afsat 60 mio. kr. over 3 år til en forsøgsordning med biodiesel.

På den måde gør regeringen et helhjertet forsøg på at skubbe udviklingen af alternative biobrændstoffer i gang. Der er både vilje og lyst, hvilket man jo også hørte i ministerens tale, til at fremme biobrændstofferne i Danmark. Vi skal bare sikre os, at det sker på den rigtige måde og uden at vi vælter en masse nye omkostninger over på forbrugerne.

På den baggrund må vi afvise SF's beslutningsforslag, med henvisning til, som ministeren også klart gav udtryk for, at regeringen arbejder seriøst med at undersøge fordele og ulemper ved biobrændsler, herunder også med at sikre flere penge til en fortsat forskningsindsats på området.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Der er foreløbig tre korte bemærkninger, først en fra hr. Martin Lidegaard.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Man får det indtryk, når man hører Venstres ordfører tale, at det beslutningsforslag, der ligger her, er en mindre revolution, altså at det simpelt hen er at binde den danske befolkning, skatteyderne og bilejerne til nye gigantiske omkostninger.

Men måske skal vi lige gøre seerne opmærksom på, at på det her område i forhold til at formindske vores afhængighed af olie – olie fra Saudi-Arabien, olie fra Mellemøsten, olie fra Rusland – havde denne regering 0,0 pct. som målsætning. Så klagede Kommissionen, og regeringen ændrede det så heroisk til en målsætning på 0,1 pct.

Det her forslag går i al sin enkelhed ud på, at Danmark bare gør som alle de andre europæiske lande eller stort set alle de andre europæiske lande og tilslutter sig den fælles erklæring på 5,75 pct. frem mod 2010. Det er ingen revolution, det er bare et forsøg på at skubbe den danske

vogn på det her område lige så stille og roligt i gang.

Og regeringens mange forskellige udvalg må for min skyld gerne arbejde færdigt i de måneder eller år, det nu kommer til at tage. De har jo arbejdet længe allerede. Men det er jo ikke nogen revolution, vil jeg gerne sige til hr. Vesselbo, det er bare et forsøg på en start. Kan Venstre ikke støtte det?

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Næh, men jeg er enig i, at det ikke er nogen revolution. Jeg mener bare, at det er den forkerte måde at gøre det på, for man skal da ikke binde folk til noget, man ikke ved hvad konsekvensen er af. Og derfor er det da ligegyldigt, om det er en revolution eller ej, det kunne jo i nogle sammenhænge være udmærket, men det, der er problemet her, er, at det er en forkert fremgangsmåde, der foreslås i det her forslag.

At binde folk til noget, man ikke kender konsekvensen af økonomisk og miljømæssigt, er da forkert. Vi så jo lidt af katastrofen, da den tidligere regering med radikal støtte bandt Danmark til at reducere CO₂-udslippet med 21 pct. – i øvrigt ud fra, at man ikke engang vidste, hvad basisåret var for noget. Og så fandt man ud af, at det pludselig var 5 mio. ton mere, der skulle reduceres, end man havde bundet Danmark til. Altså, det var det, man oplyste.

Så vi fortsætter ikke den linje. Vi vil gerne vide, hvad vi gør.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg er lettere forundret over hr. Vesselbos indlæg. Jeg troede, at den danske miljøminister kæmpede bravt og inderligt for at få nye bindende målsætninger efter 2012 i forbindelse med Kyotoprotokollen. Det er da i hvert fald det, der har stået i aviserne, og det, som statsministeren har bekræftet. Men jeg forstår nu, at det altså ikke er Venstres politik. Det bekræfter jo kun en teori, jeg har haft længe om, at der er ret stor forskel på konservativ politik og Venstrepolitik.

Kl. 15.05

Det her handler i og for sig ikke kun om CO₂. Det her handler om Danmarks afhængighed af olie, den olie, som støt og roligt bliver dyrere, altså vores afhængighed af de steder i verden, vi ikke har lyst til at være afhængige af. Hvor lang